

האומר פרק שלישי קדושין

לא חיברו סהדי אלא לשקרי - מכאן אמר ר"מ דאין לריך עדים לעשות קנין והא דאמר פרק חוקת הבתים (ב"ב דף ט"ז) קנין בפני שנים ואין לריך לומר כחובו לאו משום דלא מהני בלא שנים ודו"ק מיהו אפי' בלא שנים אלא ה"ק קנין הגדול בפני שנים אין לריך כחובו אבל ודאי אין לריך

אמרין סן סן עדי יחוד כו' - משא"כ שתייהמה עמו אין לריך להעיד על הביאה דמיון לבדו גם בה מחוקקין אותו בחוקת שבה עליה נאס קדושין: ואיכא דאמרי דרבה תמיהה דרב אמר ומתוך קרי רב ב' דינא רבה רבי: לריבא שני גיטין - קס"ד כרי להחריב תורה אור

תורה אור

אמרין הן הן עדי יחוד * הן הן עדי ביאה

ובית הלל סברי אמרין הן הן עדי יחוד הן

הן עדי ביאה ומודים והאי בנתגרשה מן

האירוסין דלא אמרין הן הן עדי יחוד הן הן

עדי ביאה מפני שאין לבו גם בה אמר רב

יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב

במקדש בעד אחד אין חוששין לקדושו

ואפילו שניהם מודים, אמר רבה בר רב הונא

המקדש בעד אחד כ"י דינא רבה אמרי אין

חוששין לקדושו מאן כ"י דינא רבה רבא וצ"ב

דאמרי אמר רבה בר רב הונא אמר רב

במקדש בעד אחד כ"י דינא רבה אמרי אין

חוששין לקדושו מאן כ"י דינא רבה רבי,

מתיב רב אהרבי בר אמי ושנים שבא

ממדינת הים ואשה עמהם והכילה עמהם

זה אמר וזו אשתו וזה עברי וזו חבילתי וזה

אומר וזו אשתו וזה עברי וזו חבילתי ואשה

אומרת אלו שני עברי וחבילה שלי: צריכה

שני גיטין, וגובה כתובתה מן החבילה היכי

דמי צד דאית ליה סהדי להאי ואית ליה

סהדי להאי מי מצו אמרה אלו שני עברי

וחבילה שלי אלא לאו בעד אחד, והסברא

עד אחד בהכחשה מי מהימן, אלא למישרי

לעלמא דכ"ע לא פליגי דרשי, והבא הכי

קאמר צריכה שני גיטין כדי לגבות כתובתה

מן החבילה, מאיר היא דאמר מטלמלי

משתעבדי לכתובה, מאי הוי עדה רב כהנא

אמר אין חוששין לקדושו רב פפא אמר

חוששין לקדושו אמר ליה רב אשי רב

כהנא מאי דעורך חילפת דבר דבר מממון

אי בנה להדין הודאת בעל דין כמאה עדים

דמי אה כנא הודאת בעל דין כמאה עדים

דמאיל בתם לא קא חייב לאחריני הבא

קא חייב לאחריני, מר זוטרא ורב אדא סבא

בני דרב מרי בר איסור פליגי ניכסייהו בברי

הדרי, אתרו לקמיה דרב אשי אמרי ליה על

פי שני עדים אמר רהמנא דאי בעי למיהדר

לא מצו הדרי בהו ואנן לא הדרי אנ דלמא

לא מקיימא כולתא אלא בסהדי אמר להו

לא איברו סהדי אלא לשקרי אמר כב

אמר לו עד אחד אבלת חלב והלה שותק

נאמן והנא תנא * אמר לו עד אחד אבלת

חלב והלה אומר לא אבלתי פטום מעמא

דאמר לא הא אישתיק מהימן ואמר כב

אמר לו עד אחד נממאו מהרותך והלה

שותק נאמן והנא תנא * עד אחד אומר

והמכרס והלה אומר לא נממאו פטום

מעמא דאמר לא הא אישתיק מהימן ואמר

כב אמר לו עד אחד

שנים וכן משמע בפרק הזהב (ב"מ

דף נו"ג) דקאמר התם היה עומד

בגורן ואין בידו מעות כו' ופריך עלה

ויקניניהו כיהליה אנב סודר ומשני

לית ליה סודר ואמאי לא משני

דלא הוי שם עדים בלא ש"מ דקנין

מהני בלא עדים וכן משמע בפ"ק

דסנהדרין (דף י"ד) דקאמר התם פשרה

ביחוד וק"ל (ס"ג) דפשרה לריכה

קנין: אמר לו עד אחד אכלת

חלב והלה שותק נאמן - פירוש

דשתיקה כהודאה דמי ואי נודע לו

מעמאו אבל אמר לו איני יודע איני

נאמן לחייבו קרבן דכתיב (ויקרא ד)

או הודע אליו ולא שודיעוהו אח"כ

ודווקא אחד אבל שנים נאמנים

ומביא קרבן על ידם כדאמר התם

(כריתות דף י"א) אם הביאנו שנים

לדי מיתה תמורה לא יביאנו לדי

קרבן הקל ולריך נמי לפרש והלה

שותק דאמר לו העד אכלת חלב

והיה לך לידע והוא שותק:

ותנא תנא והלה אומר לא

אכלתי - הא דנקט לא

אכלתי ה"ה אם אמר איני יודע

דפטור משום דכתיב (ס"ג) או הודע

והא דנקט לא אכלתי משום דכתיב

למיתתי כספא גבי שנים אומרים

אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי

ובהא איכא רבנא לר"מ דאפילו

אמר לא אכלתי מחייב ר"מ:

נממאו טהרותך והלה שותק

נאמן - שאמר לו העד

בפניך נעמא וכן לריך לפרש באלת

חלב כדפרישית וקשה דהא כפ' הגוקן

(גיטין דף נ"ד) מיייתי היה עושה עמו

בטהרות ואמר לו נעמא טהרותך

נאמן טהרות שעשיתי עמך ביום

פלוגי נעמא איני נאמן ופריך התם

מאי שנא רישא ומאי שנא ספא ומשני

אמר רבי כל שבדו נאמן וכל שאינו

בידו אינו נאמן וסופא איירי שאין

טהרות בידו לכך אינו נאמן וסי'י

אמר רביי דנאמן כשאמר לו אכלת

חלב וש"ג שאין בידו להכילו חלב

וכן קשה לקמן דנאמן לומר שזך

כרבע הש"ג דאין בידו להכביע שורו

וה"ל דהיהו דהקנין מייירי כשאינו

שותק אלא מכחשו והכא איירי

כששותק ואינו מכחשו ומיהו קשה

מרבא דהכא משמע דלא פליגי רבא

עליה דרביי דאמר דכל דבר שאין

בידו בעי שותק והתם קאמר רבא

אשכחיה ולא אמר ליה והדר אשכחיה

אמר ליה איני נאמן משמע אבל

אי אמר ליה מיד נאמן בכל ענין

אפי' אין בידו ואפי' אין שותק והכא

לא פליגי ארביי דבאין בידו בעי

אפי' אין שותק והכא לא פליגי ארביי

דבאין בידו בעי אפי' אין שותק והכא

לא פליגי ארביי דבאין בידו בעי

אפי' אין שותק והכא לא פליגי ארביי

דבאין בידו בעי אפי' אין שותק והכא

לא פליגי ארביי דבאין בידו בעי

אפי' אין שותק והכא לא פליגי ארביי

דבאין בידו בעי אפי' אין שותק והכא

לא פליגי ארביי דבאין בידו בעי

אפי' אין שותק והכא לא פליגי ארביי

דבאין בידו בעי אפי' אין שותק והכא

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

פ"ה א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

גיטין פ"ה
א"מ פ"ג מ"ג
ג' מ"ג פ"ג מ"ג

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה אלא וכו'
מודע לו צריכה (ב) ד"ה
עד אחד וכו' ואפילו לא
מכתש ליה אלא איני: